

kalappal, zavar fogta el, hogy az utolsó pillanatban sem talált rá a szóra, mely feloldotta volna ezt az ellenséges hallgatást, és lemondón, lassan, lehorgasztott fejjel elindult az ajtóhoz – miközben az ellenkező irányba – a tükör mélyébe – a nem létező szobák kihalt során – örökre hátat fordítva ráérősen távolodott valaki.

Határ Győző

BŐRVÁSÁR

látogatás az Egyetemi Kórház elfekvőjében

napjaimat szaporítom
mások napja rovására
szerelmesem szomorítom:
bőröm viszem a vásárra

bőröm Elé kiteritem
elevenje vérmeleg még
meztéláb lép rá szelíden
– csigamászó csupa-emplék –

de ezen az eleven-bőr
betegházi árverésen
ki nem kászálódunk ebből
el se bújunk te sem én sem

itt nincs Krisztus nincs talizmán
– halandóság rabigája! –
Ördög veszi-viszi irhám
nincs ki őt túllicitálja

ráígér Ő egy petákkal
– szerelmese sirathatja! –
ki a görccsel ki a rákkal:
néki derekát beadja

„betelt a Föld fájdalommal”:
diadalmat vőn ármánya
így elhullanunk halommal
– ez is Gonosz találmánya

napjaimat szaporítom
mások napja rovására
szerelmesem szomorítom:
bőröm viszem a vásárra

AZ ISTEN KIMENŐJE

nagy a világ! – (ez az isten kimenője) –
lábunk alól kiszaladhat esztendőre

ha kiszalad lábunk alól tótágast áll
az istennek fél krajcárjába se kóstál

ha visszajár kapóra jön – ez a próba:
sátán adja-váltja vissza kis apróba

A PORCELÁNFESTŐ

tányéromból esznek kényes uraságok
mégszem érdemeltém birkapásztorságot

nem látják birkáim – bár belőle falnak
pedig élethűek majdnem megszólalnak

bátorság büszkeség bennem annyi nincsen
nyáj alá hogy nevem odakanyarintsam

gyáros nem engedné komák megrónának
így hát *FECIT PINXIT* kedvem sose támad

festékkal ecsettel jól pofára estem
birkafestő vagyok – porcelánra festem

szégyellnek – nevezni néven nem is mernek
s úgy igaz hogy országszerte nem ismernek

...De ha tányérszerte birkáimra nézek:
idefordul mindje! ég-föld idebéget

HA ÉN NEKED VOLNÉK

ha én neked volnék
 ha te nekem volnál
úgy beseggelhetnénk
 mint a lisztesmolnár –
cifra átkot szórnánk
 sírra kántorokra
sírkert martja mellett
 büszkén tántorogva –
asszony-konyhapénzek:
 kármentőbe hordva
tarolunk herdálunk
 mint két tatár horda –
rá se hederítnénk
 két kefekötőre:
árokba fordulnánk
 s aludnánk örökre –
gyűrűnk aranyóránk
 bevágva zálogba
máris gurulhatnánk
 ketten az árokba – – –

Szász János

TAFOTA

Ha felveszed majd azt a szász ruhát
kétezertízben,
találkozik évszázadokon át
egy Beretvizben

bálozó erdélyi német asszony,
ki rég holt,
veled, hogy tüzeket fakasszon
égbolt

s látóhatár. Lassan-lassan
bújj át
nyakán és öltsd magadra azt a süssan-
ó tafotát.